

*Συναξάριον.*

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βενιαμὶν τοῦ Διακόνου, τοῦ ἐν Περσίᾳ ἀθλήσαντος.

*Βενιαμὶν πρόβατον ὦν, ἀλλ' οὐ λύκος,  
ἄρπαξι λύκοις θύεται, ἀλλ' οὐ θύει.*

Οὗτος, ἦτο κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ βασιλέως μὲν τῆς Περσίας Ἰσδιγέρδου, τοῦ υἱοῦ Γορωράνη, τοῦ καὶ αὐτοῦ βασιλέως ὄντος Περσῶν, τοῦ Ῥωμαίων δὲ βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἐν ἔτει 412. Φαίνεται δέ, ὅτι ἐκατάγετο ἀπὸ τὴν Περσίαν, καὶ ταύτην εἶχε πατρίδα του. Οὗτος λοιπὸν μὲ τὸ νὰ ἦτο διάκονος τῆς ἐν Περσίᾳ ἐκκλησίας, πολλοὺς Ἑλληνας ὁμοῦ καὶ Πέρσας ἐπέστρεψεν εἰς τὴν θεογνωσίαν διὰ μέσου τοῦ λόγου τῆς διδασκαλίας του. Ὅθεν, ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης κατηγέλθη εἰς τὸν ῥηθέντα βασιλέα ὡς κακοποιός. Διὰ τοῦτο παρασταθεὶς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἐδάρη. Καὶ μετὰ τὸν δαρμό, βάλλεται εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἐκεῖ μένει ἕως εἰς διάστημα δύο ὁλοκλήρων ἐτῶν. Μετὰ δὲ τὰ δύο ἔτη, ἐπέμφθη ἀπὸ τὸν βασιλέα τῶν Ῥωμαίων Θεοδόσιον πρέσβυς εἰς τὴν Περσίαν, ὁ ὁποῖος, ἀφ' οὗ ἔμαθε τὴν ἐν τῇ φυλακῇ πολυχρόνον κακοπάθειαν τοῦ Ἁγίου Βενιαμίν, ἔκαμε μεσιτείαν εἰς τὸν βασιλέα Περσῶν Ἰσδιγέρδην διὰ νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν φυλακὴν. Ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπεσχέθη μὲν εἰς τὸν πρέσβυν ὅτι τὸν ἐλευθερώσῃ, ἀνίσως ὁμῶς παύσῃ ἀπὸ τὸ νὰ διδάσκῃ τὸν Χριστιανισμόν τοῦς ἐν Περσίᾳ μάγους. Ὁ δὲ πρέσβυς ἀπεκρίθη: *Ναί, ἀνάγκη εἶναι, ὅτι ἐξάπαντος νὰ φυλάξῃ τὴν προσταγὴν σου, ὦ Βασιλεῦ.*

Τοῦτον δὲ καὶ τὸν λόγον τοῦ πρέσβεως εὐθὺς ὅπου ἤκουσεν ὁ φιλόθεος ὁμοῦ καὶ φιλάδελφος Βενιαμίν ἀδύνατον, ἀπεκρίθη πρὸς τὸν πρέσβυν: *Ἀδύνατον εἶναι μὴ μεταδώσω ἐγὼ εἰς τοὺς ἐσκοτισμένους τὸ φῶς τῆς θεογνωσίας, ὅπου ἔλαβον. Διότι ὅσῃ τιμωρίαν εἶναι ἄξιος νὰ λάβῃ ἐκεῖνος, ὅπου ἤθελε κατακρύψει τὸ τάλαντον τοῦ ἰδικοῦ του Δεσπότου, τοῦτο σαφῶς παριστᾷ ἡ τῶν θεῶν Εὐαγγελίων διδασκαλία.* Ἀλλὰ τοὺς λόγους τούτους τοῦ Ἁγίου δὲν ἐνόησεν ὁ βασιλεὺς, ὡς ἄπιστος καὶ ἀμύητος. Ὅθεν, ἐπρόσταξε νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὰ δεσμὰ καὶ τὴν φυλακὴν ὁ Ἅγιος. Ἐλευθερωθεὶς λοιπὸν ὁ θεῖος Βενιαμίν, πάλιν ἐδίδασκε τοὺς ἐν Περσίᾳ μάγους καὶ Ἑλληνας κατὰ τὴν προτέραν αὐτοῦ συνήθειαν. Χρόνος ὁλόκληρος παρῆλθε κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ φωστήρ τῆς εὐσεβείας Βενιαμίν μετέδιδε τὸ φῶς τῆς θεογνωσίας. Διὰ τῆς διδασκαλίας του εἰς τοὺς Πέρσας καὶ Ἑλληνας. Ὅθεν, ὁ βασιλεὺς, τοῦτο μαθὼν, παρέστησεν ἔμπρόσθεν του τὸν Ἅγιον, καὶ τοῦτον προστάζει νὰ ἀρνηθῇ τὸν Χριστόν. Ὁ δὲ Βενιαμίν, πόσης τιμωρίας, ἐρώτησεν, εἶναι ἄξιος ὁ βασιλεῦς, ἐκεῖνος, ὅπου ἤθελε μὲν καταφρονήσῃ τὴν ἐδικήν σου βασιλείαν, προτιμήσῃ δὲ ἄλλην; Θανάτου εἶναι ἄξιος, ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς. Ἀνταπεκρίθη δὲ ὁ Μάρτυς: *Καὶ ἂν ὁ τὴν βασιλείαν σου τοῦ θνητοῦ βασιλέως καταφρονήσας εἶναι θανάτου ἄξιος, ποῖαν ἄραγε κόλασιν ἔχει δικαίως νὰ πάθῃ ὁποῖος καταφρονήσῃ μὲν τὸν Ποιητὴν καὶ πάντων Δημιουργόν, προσκυνήσῃ δὲ ὡς Θεὸν ἕνα ἀπὸ τὰ ὁμόδουλα κτίσματα;*

Τοῦτο τὸν σοφὸν λόγον ἀκούσας ὁ βασιλεὺς, ἐθυμώθη, καὶ προστάζει νὰ λεπτύνουν εἴκοσι καλάμια, καὶ νὰ τὰ ἐμπήξουν εἰς τοὺς εἴκοσιν ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοῦ Μάρτυρος. Ἐπειδὴ δὲ ἔβλεπε, πῶς τὴν τιμωρίαν ταύτην ἐνόμιζεν ὡς παίγνιον ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀθλητής, διὰ τοῦτο ἐπρόσταξε νὰ λεπτύνουν καὶ νὰ κάμουν κοπτερόν ἕνα καλάμι, καὶ τοῦτο νὰ ἐμπήξουν μέσα εἰς τὸ παιδογόνον μόριον τοῦ Ἁγίου. Τὸ ὁποῖον ἐμβάλλοντες συχνὰ καὶ ἐκβάλλοντες εἰς τὸν τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρα. Ὑστερον δὲ ἀπὸ τὴν βάσανον ταύτην, προστάζει ὁ τύραννος νὰ ἐμβάλλουν εἰς τὸν ἀφαιδρῶνα τοῦ Μάρτυρος ἕνα ῥαβδὶ χονδρόν, τὸ ὁποῖον εἶχε ῥόζους ἀπὸ κάθε μέρος. Καὶ ἐν τῇ τιμωρίᾳ ταύτῃ παρέδωκε τὴν ψυχὴν του εἰς τὸ ποθούμενον Χριστόν ὁ γενναιοτάτος τούτου ἀγωνιστής.